

In vigilia

Sabbato in vigilia Pasce.

E requieuit

die septimo ab omni ope
quod patraret. Genes. i.

Philosophus. viij. pbi.

dicit q̄ omnis acto et omne agens h̄z temp⁹
determinatū. qđ nō p̄transit. **N**la corpora ce-
lestia sol luna et om̄s planetæ suos p̄ficiunt
cursus certo spacio et ipse determinato. **A**re-
bores certis t̄pib⁹ fructificant. certo tempe-
quiescent. Ideo dīc sapiens q̄ oia t̄p⁹ b̄fit
et suis spacio transiunt. Eccles. iiiij. **S**aluator
igitur dñs nē ab eterno disponens mūduj
p̄ditum p̄ singulatē actōem et passionē sue
mortis salvare t̄pe illo q̄ p̄cm̄ icepit. s. sexta
feria. passione sua de peccatis satisfacere vo-
luit. et finē dare sue opationi. vt die septimo
requiescere posset. **I**laz vt dicit. lxxv. di.
q̄ die. **N**ica die dñs incepit facere mōd⁹
et sexio die bestie create sunt. et cum bestijs
orta est edendi p̄tās et v̄sus escay. in q̄ enā
edendo p̄uaticati sunt. **H**ic enaz sexta die
oga xp̄i quādū ad salutē necessaria termi-
nata fuit. Quare dicit. xxvi. vi. sexto die
vbi homo incepit sua incremēta nescire. Ibi
incepit dīna circa eum oga terminari.
Consumatis ergo sex diebus ab omnibus ope-
ribus septimo die requieuit. **Q**ueritur
an christus senio morēdo natura te-
revisset. s. si violenter crucifixione occisus nō
fuisset. Et videt q̄ non. q̄ dīto complexio
est nobilioz. tanto p̄manentōz. sed p̄plexio
xp̄i fuit nobilissima. id q̄ durasset ei⁹ vita
Contra p̄mo celi. Omne corruptibile ne-
cessitate corrūpit. Sed xp̄us erat corrupti-
bilis. ergo. **R**ūder dñs bonauen. in. iii. sup
mḡm. q̄ bec questio aliter soluit. si p̄side-
retur ḡia v̄nionis. et aliter si questio querat
de natura humana in xp̄o p̄ se considerata.
et suis solis naturalibus derelicta. **D**rīmo
mō loquendo. si querit questio de xp̄o p̄ ut
est sc̄da p̄sona in trinitate et ver⁹ deus et h̄o
Hoc modo loquēdo si querit q̄stio si xp̄s
senio quievissz et mortuus fuisse. si als vio-
lenter mortu⁹ vel passus nō fuisse. dico q̄
non. q̄ p̄sona filij dei in qua humāitas assū-
pta p̄dicatur. que omnia contraria recōcilia-
vit. et omnia entia in esse confusat. possz ele-

Pasce

menta p̄tria reconciliare in christo homine.
et actōem elemētor̄ suspendere et p̄pam b̄nā
nitatem in suo esse p̄suare. sic q̄ consumptō
non esset. nec calidū in humidū ageret. et sic
p̄p̄s in xp̄o seniū non apparet. **H**ic enā
tres pueros in fornace nō lexit incendium

Sic enā Adam nō poterat mori p̄ ligni
vite elūm. virtutē em̄ ligni vite poterat de⁹
humanitatē xp̄i imp̄m̄ere. Secundo modo
loquendi si querit q̄stio de humanitate xp̄i
in le⁹ et absolute cōsiderata. et ve p̄sideratur
vt verbo non v̄nita. Et hoc mō si xp̄us vio-
lenter crucifix⁹ nō fuisse. tñ senio quievissz
et mortuus fuisse. q̄dū p̄nebat ad cō-
ditionē b̄nane nature i se p̄siderate s̄i v̄n-
one. sed in piāte nature v̄nita fuit. sic defi-
cere lñ v̄ficere. **C**huc patet. q̄ natūra xp̄i
homis mortalīs erat. et in ea virtus p̄tria
elemētor̄ agebat. et calidū naturale. b̄nūdū
radicale cōsumebat. que oia ad seniū faciōe
et defectum naturaliter inducit. et sic intelli-
gitur etiam p̄positio pbi. **A**ld argumētū
nobilitate p̄plexionis dico. **A**uānis xp̄i
complexio fuerit nobilissima. q̄z nō fuit
simplicis nature. sed composite ex cōstatig
elemētis. necessario defecit q̄c. **Q**uerit
ver⁹ in morte xp̄i fuerit anima separata a deitate
q̄c. **R**espondet bonauen. q̄ anima xp̄i in tri-
uno non fuerit separata a verbo tr̄splici rōne.
Drīma ē q̄ deum nō decet v̄p̄ dimittere v̄orem.
sic nec verbū dei ab anima separat. **H**ecida
est quia nobis nō expediebat. q̄ silecta fu-
isset separatio. anima illa nec b̄vissset potentia
ad genus humānum et p̄tendū d̄ caputitate
nec mediaticis b̄vissset officium ad reconci-
liandum. q̄ duo nobis nō expeditiſſent. sed
nocuissent. Tercia q̄ illi anime non p̄grue-
bat. erat enim innocētissima et b̄tissima. id nō
poterat velle separari a verbo quia innocētissi-
ma nō poterat p̄ voluntatē suam separari q̄c.
Quantū igit̄ ad continuatōem litteralē
beri dictū est quomō xp̄s acerbissimā mor-
tē et passionē p̄ nobis toleravit. hodie quōd
morte sua multos glōsē tr̄vbando tribu-
latos liberavit. et fm̄ hoc sunt tres partes.
In p̄ma tractat̄ d̄ victoria triumphi gene-
ralis. ibi. Et requieuit

Alphabetum

In secunda excellentia numeri figuralis. ibi.

Die septimo

In tercia de magnificetia exercitij integrali
ibi. Ab omni opere quod patrat.

Quatum ad primas

partem est notandum quod pars sine quies quod
dammodo finis est omnini laboris. Quia si quis
ritur a bellatore quare pugnando se exponat
mortis piculo. Nescit ut perturbatorum pacis
et quietus vincat. et ut pace et quiete habeat
Et bene. quia ut dicit beatus Augustinus ad
bonificium ut recitat xxiiij. q. i. T. Ioli. Non enim
pax genitrix ut bellum exercetur. sed ut bellum geri
tur ut pax acquiratur. Est namque quies et pax
medicina tristicie que consistit in labore. viij
polini. Molens ergo quietem et pacem habere
sempiternam quam humano generi aduersari
perturbavit. virtutum armis infatigabilem de
bet eum impugnare. et clipeo patientie labo
rate. Et ut dicit de conse. vi. I. iunio.
Labori boni opis additur felicitatis et quietis
denarius. i. merces. Et requies fructus ha
bet sui laboris. C. 3. ser. I. omnis in glo. Ille hoc
omnibus saluator qui armis pacie et virtutum
in arca crucis dyabolum triumphando labora
vit. et habita victoria in pace quietit. ps. iij

In pace in idipm dormiam et requiescam.

Ego quoque natus et pace hominibus cura
da. saluator ne requiescere dignatus. e.

In virginali vero.

In materiali tumulo.

In spumali habitaculo.

De primo ecc. xxiiij. Qui creauit me regre
uit in tabernaculo meo. Nam ut videmus
quod artifex est in arte sua perfectus. tanto per
fecitus facit opus suum et nobilis. Quoniam ergo
deus sit perfectissimus artifex. oem hunc virtu
tem et omnia propriae suae sapientem. cuius opus
imperfectum non nouit. extra de bap. c. ma
iores. quod ab eo est ceptum imperfectum non relin
quit. C. de emendatione Justiniani codicis in
principio Incepit ergo a principio totum uni
uersum. perfectissima figura. s. sperica forma
te. Nam celum est sphericum. stelle. elementa. terra
omnia spherice se habent ad modum oui. ut dicit
in secundo celi. et in sphaera materiali primum et ultimum
tangit se in puncto. Hec uit ergo ut de
us qui in homine duo extrema. s. spumalem et

XLI

corpalem naturam quasi spherice copulauit ad
complementum perfectus primi. scilicet ex
humilitate inclinaret. ut primus. naturam hu
manam sua potentia et misericordia eleuaret ad se
ad uniusdem quasi ultimum. ut in uno supposito
spherae duo ultima unitate extrema. deus et
homo. creator et creatura. mortal et immor
talis. Doc autem aliter fieri non debuit.
Nam ut filius dei ad uterum virginis se inclina
ret et assumpta natura in ea quiesceret. Quale
in laude huius dignissime virginis canit
ecclesia. Quem celi capte non poterat. tuo gre
mio perdidisti. Unum terrum. in quodam tempore.
Venter capacior celis. distensior terris. lati
or elementis. qui illum continere valuit. quem
totus mundus comprehendere si potuit. Compa
tur enim Hugo gloriola virginis per quam vni
cornis ad gremium capit. de quo nota prius
figuratur per thalamum Dantis regis. de quo beatus
scidi Cedree. iiiij. quod rex psalmus datus fecit cenam
magnum. omnibus vernacula suis et magistrati
bus medie et peritis ab india usque ad ethio
piam. cxvij. princijs. et cum manducassent
et bibissent et faciat fuisse. Datus ascen
dit in cubiculum suum et recepit. Tunc tres
iuniores custodes tabernaculi regis. dire
xerunt alter alteri. Dicamus unusquisque nem
sermonem qui precellat. et cuiuscunq; sermo
apparuerit sacerdotor alterius. dabit illi rex
donatione magna. Tunc scribentes singuli sua ver
ba vel suum librum signauerunt. et posuerunt sub
tus cervical regis. ut cum rex surgeret. iudicaret
cuius verbis sapiet et erit. Unus scripsit for
tis est rex. Alter fortius est pater. Tercius
fortiores sunt mulieres. Et cum surrexisset rex.
dederunt ei scripta. mulieres vocauit omnes
magistratus psalmus ad consilium. et etiam vocati
sunt adolescentes ut indicarent verba sua.
Et dixit qui de fortitudine regis dixerat.
O viri non precellit homines qui terram mare
obtinent et omnia quae in eis sunt. Rex autem
super omnia precellit et dominat eorum. et quocun
que dixerit illis faciunt. et omnis plebs et virtu
tes eius obaudierunt. Et si dixerit occidere. oc
cidetur. remittere emittetur. si dixerit percutire
percutiatur. Et alii de fortitudine pater dixerunt
Qui proualeat patrem omnibus hominibus qui bibunt
illud. seducit metes regis et orphani. et set
vi ac liberti. divitias aut pauperes et omnes metes

In vigilia

conuerit in securitatem et iocunditatē et nō meminist oēm tristiciā et dōbitum. et oīa p̄cor dia facit honesta et nō meminit regē nō magistratū. sed oīa p̄ talenta facit loqui. nonne ergo p̄cellit vīnū qd̄ bēc facit. Et tertiū dicitur. Korobabel de mulierib⁹ dixit. Ulti. nō magnus rex. nec vīnū p̄celleret. Quis ē ergo q̄ dñat eoz. nonne mulieres genuerū regem et oēm p̄plū qui dominat mari et terre. et ex illis nāa sunt. et ip̄e educauerū eos qui plantant vineas ex quib⁹ vīnū fit. Ip̄e faciunt stolas oīm dominū. gloriā et honorē. nec homines p̄nt separati a mulierib⁹. si cōgregauert aut et argentez et oēm rem p̄ciosam. et videtur mulieres bono bīti et bona sp̄cie. omīa bēc relinquentes in eam intendūt. Dō patrem suū relinquit qui enutevit illū et suam regionē. et ad mulierē piungit. et cum muliere remittat animā. et neq̄ p̄tem meminit neq̄ mīrē neq̄ regionē. Et nunc credite michi quia magnus ē rex quē offis homines reverent angere. videbas tū apēmē filiā bezacis mīscīci concubinā regis. sedentē iuxta regem ad dexterā. i. nobilioz loco. et auferente dyadema de capite regis et imponē tem sibi. p̄ hoc sc̄z insinuantē se rege digniorē. et palmis cedebat regē tanq̄ libi subditum et fūū. et sup hoc agro ore intuebat eā. sicut homo stupid⁹. et sic eius amore capi⁹. ut nō auderet libi in aliquo p̄dicere. et si arideret. et si indignata fuerit ei blādit̄. don⁹ reconciliat̄ ei in grām. Ideo oī virtutē non foraores sunt mulieres. Dic a rege et a cunctis sapiēnōz iudicabat et tonis honorabatur. Per Darium regem qui fernis inter p̄stat. signari potest rex celoz omni suavitate et bonitate fernis. Dic omīes homines maxima fertilitate. et liberalitate ad ep̄las eternā conuiū non ad tēp̄. sed eternaliter fruendas invitat di. Venite ad me omīs q̄la. et onerati estis et ego reficiā vos. Mathei. xi. Qui pietate et misericordia inebriatis et comotus decreuit osidere p̄ sue caritatis et pietatis maximā apparitiōem et ostensionē in talamo virginalē uterī quiescere. Hūper q̄ facto tres custodes sp̄ulctō illuminati deum attendūt et mita eius opa laudates p̄scribunt. Primus est Moyses describēs regis potētia et sapientia. In principio creauit

Pascē

deus celū et terrā. Gen. i. Hic tam potens ē q̄ quecūq̄ voluit fecit. dixit et facta sunt. ipse vivificat et occidit et oīa subiecta fūt ei. Deutero. xxiiij. Ego occidaz et ego vivere faciam. p̄cutiam et sanabo. et nō est q̄ de manu mea possit errere. Secundus ē dāvid q̄ considerat̄ regis misericōdiam qui p̄ vīnū de scribitur. subdit ps. cxlii. dicens. Magnus dñs nē et magna vītus eius. et sapie ei⁹ nō est numer⁹. sed misericōdes eius lūp̄ omnia opa eius. ps. cxliij. Tercius de statu gē attendēt dei caritatē que p̄ mulierē delictib⁹ est. Aug. de doctrina christiana loquēs sic. Sola caritas est q̄ vincit oīa. et sīn̄ qua nihil valēt omīia. et que vīcūq̄ fuerit. erabit ad se omīia. Decem̄ dei filium traxit in uterī virginis. colaphis eccl̄i ut p̄ habeat. Quare enī Hugo de laude caritatis dicit. Nescio si quid magis in laude tua dicere possum q̄ ut deū de celo traheres. et hōiēz de terra ad celū elevares. magna vītus tua ut p̄ te vīsq̄ ad hoc exaltaret hō. Sed oī saluator nē quietuit in tumulto. unde in symbole. passus. mortuus. et sepultus ē. et ysa. xiiij. Habit ubi dñs. s. pater requiēt a labore tuo et a p̄cussionē et a p̄vītute dura. Mortuo nāq̄ dñs cum corpe. a q̄ deitas nūq̄ separabat. requieuit p̄ triduū i. tēpulcro. separata tamē anima q̄ statim ad lymbū patrū. p̄ eoz liberatōe descendit. et claritate magna animas eoz q̄ in quisq̄ milib⁹ annoz dennebantur in tenebris cōsolabat̄. ut longe enī p̄ Italiā dictū est. c. ix. p̄p̄ls qui abulabat in tenebris vīdit lucē magnaz. et bñ lucem magnā vīderat dum anīam xp̄i deitate vītam et glorificatā p̄sp̄ererūt. Dabebat nāq̄ sancti patres in limbo tres penas. s. lymbi obscuritates. diuīe vīsionis carentiam et demonū obsidionē. quas omīes christi anima glificata et deitate vīta abstulit. Ar p̄mo totum lymbā lumīe deitatis plūstravit. sua visione delectabili animas eoz beatificauit et sua potentia demōes qui in obsidiōe valauerant. p̄cestatuit et fugauit. Qd̄ bene. p̄pletatū fuit per Ezechielē xxii. in persona aie xp̄i loquētem. in die illa qua descendit ad inferos induxi luctū ad eos qui descenderat̄ in lacum. Induxit nāq̄ luctū magnū demōnibus. sed gaudiū et p̄solatōem sc̄līs p̄tib⁹.

Alphabetum

Lazarus dicitur Augustino in quodam sermone
 et euangelio Nicodemi. Vox ut spiritum
 Christi tradidit. unita deitati anima ad inferno
 profunda descendit. Cum tenebrae terminum
 quasi quidam predator splendidus et terribilis
 atq[ue] agilis. aspicientes eum impij et tartarei
 legiones terrini. Inquirere ceperit d[omi]n[u]s.
Quis est ille qui sic intrepidus nostros fines igit
 dimit. et non solum nostra supplicia non vereat
 vegetiam et alios d[omi]n[u]s vinculis nostris absolvit
 unde est iste Lazarus fortis. mundus qui semper no
 bis subditus fuit. non nobis tale mortuus
 immisit. Et clamantes dixerunt. O p[ri]nceps
 noster. nunc pergit omnis leticia tua. Post
 illas crudelium voces infernaliu[m]. facie vox
 ut tonitru[m] dices. At collite portas principes
 vestras et eleuamini porte eternales et introi
 bit rex glorie. Ad quam vocem stupefacti. et
 concurretes demones querunt. **Q**uis est iste
 rex glorie. Quibus datus propheta respondit d[omi]n[u]s. Non
 minus fortis et potes in filio. ipse est rex glorie
 Ut ergo vox prophetice impleretur dices. Continxit por
 tas etreas et vecces ferreos prefigit. Ad im
 perium domini omnium rectes ferrei confracti sunt.
 et rex glorie intravit. et tenebras lumbi illu
 stravit. Et ecce innumerabiles populi sanctorum
 genubus proculi. lacrimabili voce dicebatur.
 E[st] duenisti redemptor ne aduenisti quem de
 siderantes diu expectauimus. descendisti pro
 nos ad infernos. noli nobis deesse cu[m] reuer
 sus fueris ad supos. **A**statim Adam pater
 humani generis exultauit d[omi]n[u]s. lux illa auctor
 is lumis est semper eterni qui nobis promisit
 mittere coeternam lumine suum. Et Iesu. clama
 uit d[omi]n[u]s. Hec est lux patris filius dei. sicut pre
 dixi dum essem in terris. populus qui ambulabat
 in tenebris. **L**unc Symeon exultans dixit
 Glorificate deum quia ego Christus in sancte natu
 in manib[us] suscep[ti] in templo. et pulsus spi
 ritus sancti dixi. non videbam oculi mei salutare tuum. quod gaesti a[n]i faciem omnium populorum
 Post hec venit quidam vi beremita Iohannes bap. d[omi]n[u]s. Ecce agnus dei. Et d[omi]n[u]s exten
 dens manu[m] et tenet dexteram. Ade dixit. par
 tibi cum omnibus filiis misericordiae meis.
 Et ascendens ab infernis. omnes sancti secuti
 sunt eum. **H**ec occurrit hic aliqua dubia
 mouenda utrum anima Christi separata sine secundu[m]
 corporalia habeat ipsum potentie sensitivae. Et vi
 t[er] 2.

XLIII

detinatur quod sic quod dictum est quod dominus extendens ma
 num suam tenens dexteram a deo regit. **C**ertum tamen
 etiam ex predictis est quod corpus Christi in triduo
 quietum in sepulcro. **C**idetur enim quod solu[m] Christi
 anima separata habuerit potestne sensitivae ipsius
 Item libro xvi. Cleuas diues oculos videlicet
 Lazarus regit. **O**mnia autem illa que ibi tanguntur
 dicunt cognitionem sensitivam per modum sensus
 Contra sentire ut vult probatur est operatio pri
 orum. ergo cum facta separatio iam non sit anima.
 non erit operatio sensus. hoc videlicet expimento.
Cur cecus habet potentiam videndi. et amissio
 oculi non potest videre. nec freneticus recordari
 ergo si predictum organum potentie sensitivae quoniam
 separatum magis perdit operationem quam quando or
 ganum solu[m] ledit. ergo anima separata magis
 perdit operationem sensitivam. **A**d hoc re
 spondendum adducitur Bonaventura. in libro super
 magistrum dicitur. tres opiniones. **Q**uidam namque
 dixerunt quod anima separata secundum trahit omnes
 potentias et omnibus virtutibus tanquam substantia libe
 rior vel liberior. nec dicit credendum esse philosophis in hac parte dicitur quod sentire sit opera
 tio coniuncta. quia nec recte intellexeretur cogni
 tionem post separationem anime. nec unitatem
 appetit quam in una anima sunt tres potentie. scilicet
 rationis. sensibilis. et vegetativa. et in eadem
 substantia proximo radicantur cum qua necessaria
 ratio separantur. quod philosophi non pernoverunt
 sed sancti. **E**t quoniam fides nostra dicit animas cruci
 ciari ignibus. **C**ontra cassiodorus dicitur quod alijs sensi
 bus efficacius valeret. id posuerit animam ipsum
 omnium potentiarum habere. **P**ecunda opinio
 est quod anima habet potentias sensitivas. illas
 inquit que rationales sunt. sed quoniam omnis sen
 sitive exteriores unitur in origine et sensu
 communis. et distinguuntur in organis. Ideo ne
 cessario cum separari anima a corpore. recurrent
 omnes potentie ad unum originem ad sensum
 communem. et per illum sensum potest anima libera quod
 poterat per omnes alios exteriores rationes alli
 gatos cu[m] corpore. et illo virtutur ad actus omnium
 sensuum. et ita virtutur sensu interiori non solu[m]
 intellectu. **E**t ille sensus est qui trahit secundum
 fantasmatu[m]. **H**anc opinionem confirmat augustinus
 de spiritu et anima. Et libro xii. super genesis. ad litteram. ubi
 dicitur quod anima secundum trahit imagines rerum
 corporalium et per illas ymaginatur et cognoscit.
Tertia opinio est. quod anima rationalis separata nibil

In vigilia

cognoscit nisi mediata potentia intellectus
per illam aut cognoscit propter sui libertatem
quod cognoscebat per alias potentias. sic patet
in angelo qui nihil operatur per potentias sensi-
tuas nec vegetatiwas. quoniam dependent ab or-
gano corporali sicut manifestum est intuenti. er-
go sicut corpe corruptio nihil operatur per poten-
tias que respiciunt vegetabile. ita nihil operatur
per potentias quod recipiunt sensibile. per intellec-
tum aut cognoscit res sub predicatione mate-
rialibus per se materia. et hoc est sensus exte-
rioris. et res sub conditione materialibus
absente materia. et hoc est imaginatiois. et
illas enim res cognoscit abstractus omnibus
materialibus. et hec omnia vere facit. Et ideo
recte dicit anima separata sentire ymaginari
et intelligere. non per diuersas potentias sed
per unam que potens est omnibus his modis
cognoscere. sicut potentia quae est in angelo. ut
patet in. ii. li. vi. iii. pbleu. ix. Hoc opinio vi-
deatur bona venture magis rationi consona.

Ad obiectores dicendum. quod tactus siue visio
talis est intellectualis. prius habet modum com-
prendendi ipsorum sensuum. patet igitur et. Queritur
vix anima Christi omnes animas ex in-
ferno liberavit. Non det bona ventus. di. xxii. ter-
cius. et non. sed tamen animas electorum suorum. quod
si passio Christus omnibus posset valere quantum
ad sufficientiam. non tamen influuit nisi in eius mem-
bra. et quia multi erant in inferno. qui non
erant eius membra nec futuri erant. quod extra sta-
tum mercede. Ideo illos non liberavit. sed tamen
electos. Unde Gregorius super illud. Ego
si exaltatus fueram a terra. oia traham ad me
ipsum. vi. Omnia traxit qui de electis suis nol-
lum reliquit. Et osee. Mors ero mors tua
morslus tuus ero infernus. quod in electis suis fu-
dimus occidit mortem. mors mortis extitit quod
vero in inferno per item abstulit et precepit relique
non occidit funditus. sed momordit infernum. Tercio queritur vix statim post mor-
tem electos de inferno introducerent in celum.
Dicit bona ventus. quod non. sed quantum ad locum
statim in descensu Christi ad infernos induerunt
lumen eternum. et beatae facte sunt. et patuit
eis celum quantum ad premium et non quantum ad
locum. et hec est ratio. quia Christus in omnibus debuit
primatum habere vel tenere. et primogenitum
esse in multis fratribus. igit ante omnes ipse

Pasche

ascendere debuit. unde omnium ascensio differ-
ti debuit usque ad ascensionem Christi. Una autem
dilata fuit per multos dies. ut per multa argu-
menta ostenderetur vere surrexisse. Actum primo
probabilius seipsum vivum per dies. xl. apparet eis
qui autem obsecraret quod illud. Lu. xxii. Hodie
meum eris in paradiso. Ascendimus per padisus
ibi non dicit locus padisi terrae. non enim celo
empyreto. sed ipsa apta visio dei. Tercio
requies Christi est iama munditia. ut in spina
li et singulari habitaclo. Ne quo psalmista
Hec requies mea in seculum seculum. hic hababo
quoniam elegi eam. Nam videm locum aptum esse
per requie si mundus est. undique clausus. et cu-
stodia munitus. sic anima apta est ut Christus in
ea requiescat. si munda. sine omni reprehensio-
ne culpabilis. si clausa ab extrinseco turbabi-
li. et munita custodia notabili. In signum
huius Christus in triduo quiescere voluit in se-
pulcro novo propter primum. in signato et clau-
so propter secundum. custodib[us] munitione propter
tertium. Quilibet ergo Christianus. quia iam
suum isto sacro tempore a fetibus peccatorum
per penitentiam mundans et Christum dei filium quasi
preciosissimum depositum lumen habet. debet came-
ram cordis diligenter custodire. et fenestras
corpis. scilicet claudere. ne per illicitas ille-
cebras carnis cor apertum depositum amoveatur
inquietetur et rapiatur. Quia Aug. in Epistola ad
virginibus. Continendum est animi appetitus
a voluntate oculorum. aurium. olfaciendi. tan-
gendi. gustandi. Et certe merito quia sicut
in temporalibus rebus qui rem sibi depositam per ne-
gligentiam perdiderit. puta quia cistam vel ca-
meram vel domum non claudit. et sic intrans rap-
pit. tenet depositanti de damno satisfacere
ut habet. scilicet de depositi. I. prima. Habet etiam
ibi quod si aliquis alteri cistam signata deposito
tenuerit et ei spes regis seu thesaurorum monstraue-
rit. et per negligentiam perdiderit. tenet alteri
de damno. Etiam si vestimenta balneariori da-
ta ad seruandum perierint. si quod nullam mer-
cedem suuando vestimentorum accepit. deposito
rum tamen teneri et dolorem dumtaxat perire. De
putat imperator quod si accipit ex conducto. De-
bet igitur quilibet de deposito vel locato taliter
diligentiam exhibere. etiam maiorem quam si res
esset sibi propria. quod si non fecerit. tenet spem
de damno satisfacere. Hoc pro tanto dicta

Alphabetum

Sunt ad spūalem doctrinā. ut qui corp⁹ xp̄i
thesauz incōgabiles hodie vel beri quasi de-
positū sup̄erūt a manib⁹ sacerdotū. dili-
genti custodia caueant. oēs sensus clandat
ne cum amittat p̄spectū mortale. atq; dā
no dato quis se obligat ad penā eternā. nō
laeniz subest excusatio. quia q̄uis in specie
aliena quasi in cista occulte xp̄iano det. mō
stratus tamē est clare p̄ sacerdotē in cena do-
mini et in pascene. quis qualis vel q̄is sit
et quanta p̄ nobis iustinuerit in cruce mor-
tiendo.

v Secūda pars in qua
tractat de excellētia numeri figuralis. ibi
die septimo. Nam dies septimus est dies
requiei. Cito. xl. Hec dies operaris. septio
requiesces ab ope. Nam sūm p̄ytthagoram
et alios antiquos sapientes. septenari⁹ nūer⁹
dē eē p̄fect⁹ qr̄ ex p̄mo ipari et pari p̄mo p̄fū
matur. Primus enim impar ternari⁹. prim⁹
qr̄ par quaternari⁹. ex quib⁹ duobus septenari⁹
nūer⁹ p̄stat. qui eisdē suis pūbus m̄pli-
catis in duodenariū surgit. Nam si tres per
quatuor seu quinq; p̄ tres ducim⁹ ad duos
denariū p̄uenimus. Dicit enī p̄fect⁹ ex eo
qm̄ in recipiendo a binario vlog ad dena-
rium. omnis alij a septenario p̄ducunt alios.
et p̄ducunt ab alijs multiplicando. excepto
solo septenario. vi bis duo sunt quattuor.
bis ter sūr sex. quater duo sunt octo. sic m̄l-
tiplicati p̄ducunt alios numeros infra dena-
rium. sed sic non est de septenario. qui infra
denariū a nullo p̄ducit nec p̄ducit. Et id
pythagorici dicebant septenariū minetuā
et virginē et p̄fectum. Neq; igit̄ qui solus nl
lam nouit imperfectiōē. ut dē extra d̄ bap. c.
maiores. omnia bñ et p̄fecte ordinans in se-
prenario numero multa condidit. Nam tamen
vite p̄nitis tps in septē diebus voluit. vii.
planētis. quib⁹ corpora inferiora naturaliter re-
gunt celum ornat. Septimo die completi
omnib⁹ opib⁹ facture sue deus bñdixit. xp̄s
ecclesiā suā sponsam septē virtutib⁹. sc̄. trib⁹
theologicis et quatuor cardinalib⁹. septē sa-
cramētis. septē sp̄issanci⁹ donis. septē prin-
cipaliorib⁹ fidei articulis sc̄ incarnatiōis. ba-
pasimi. passionis. mortis. ad inferos descen-
sus. resurrectionis. ascensionis. et aduentus

XLIII

eius ad iudiciū totavit. Hic septenari⁹ de-
ductus est ad duodecim. qm̄ p. xii. aplos ē
traditis et declaratis. sine q̄ nemo vivit ho-
minū. sed mortuus manet. nisi septenario
numero a christo rectificet et vivificetur.
Pro quo Jobānes i apoc. v. fleuisse legi-
tur. dum vidisset lib⁹ signatū septē sigillis
formā imprimentib⁹ in celo et in terra. et apō-
stolus inferos. et nemo esset dign⁹ apire eū. et foli-
vere signacula eius nisi leo de tribu iuda. i.
xp̄us dei filius. hic enim apuit lib⁹ deitatis et
veritatis. et formā septem fidei articulorū.
donoꝝ siue vītuꝝ nobis imp̄ssit docēdo qđ
est in celo. quid fecit in terra. et qđ ī lymbo
Quod enī figurat. iii. regum. iiij. in bello
leo. qui sup̄ puer mortuū septes inspirasse
describit. Et xp̄us expansis manib⁹ in cru-
ce sup̄ p̄plū extenuat septes inspirauit. i. quā
do in cruce moriendo os suū apuit suauissi-
mū. et septes loquēdo sp̄m nost̄ p̄ speciali
dono revivificauit. et defectus per peccatū
acceptos expulit. p̄ quo orat sapiens eccs.
xi. dicens. Da ptes septē. i. dona q̄ que aia
reficiat. Nam sp̄s humanus p̄ p̄ctū
in potentia suis recepit iacturā magnaz tri-
plicis defectus et quos donant septie dona.
ut anima in his rectificet. Nam aia recepit
defectū magnum in
Intellectua et quā cognoscimus.
Volitiva et quam appetim⁹.
Operativa et quā cuncta facim⁹.
Defectus nāc p̄tētē intellectue fuerit
tres. sc̄ vilitas in essendo. debilitas in co-
gnoscendo. et ambiguitas in eligēdo. Nam
intellectus human⁹ an p̄ctū erat valde cla-
rus. nobilis et subtilis. m̄lti p̄ sole. sed p̄ctū
homis rubiginatus ē et m̄tapis effectus et
villis. De q̄ conq̄rebat dñs biere. q̄. dices
anime. Quā vilius facta es nimis. H̄z dñs
noster h̄nc defectū attēdens in passione sua
remediū vilitati adhibuit. et donum intelle-
ctus prestit. mediante q̄ posset p̄priam vili-
tate cognoscere. et oportuniū remediū impe-
trare. In signū huīus latro dono intellect⁹
reducens in cruce ad vilitatē p̄priā se recog-
noscens. dixit ad sociū. Nos quidē iuste-
nam digna factis recipim⁹. Conuertēs autē
intellectū ad eum q̄ secum pendebat xp̄m
nouit eū innocentem et salvatorem. quare

In vigilia

inuidcauit eum dicens. **V**enētō mei dñe
dum veneris in regnū tuū. **L**uce. xxiiij. **I**hes
lus aut̄ dixit ei. **A**mē dico tibi q̄z hodie me
cuz eris in padiso. q. d. qz dono tibi imiso
et infuso non testist̄. sed vilitatē p̄priā co
gnoscendo.. meā grām invocasti. ventiam
imperasti. et padisū meruisti. **I**llud donū
pej̄ sibi dari p̄s. dices. **D**a michi intelle
ctum vt discam mādatā tua. **S**ed ne illō
donuz spēnūt brūtales p̄uētes s̄m sensua
litatē in gulositate. de quib⁹ dic̄ **A**p̄stol⁹
p̄bl. iii. **A**mbulant vt inimici crucis xp̄i q̄
tum finis interitus. quoꝝ deus venter est.
qui terrena sapiunt. **Q**uā p̄bs longmon dī
xit. q̄z filij duo sunt ex homib⁹ huīus mūdi
soliciti. vnuus est cui altitudinē & nobilitatē
annuit de⁹. et ip̄e nihilomin⁹ ad alteri⁹ mōdi
sublimitatē & nobilitatē conat̄. **A**lt̄ ē p̄tū
bñs exigū. & sustinet donec vicitatē perp̄
dit. et bñ admodū fuit deo et nullus isto
ruz errat qz vterq; sapit que dei sunt. **S**ed
illi qui terrena sapiūt & non q̄z dei sunt mul
tipliciter p̄ intellectū errant. **C**ontra quod
datur donū intellectus. vt intelligat homo
quis sit. qualis v̄l quantis et vbi. vt cum
intelligat in omnib⁹ vilitatē se surſū ad crea
torem erigat. in quo solo poterit habere no
bilitatē. **Q**uare apl̄a ammouet. **Q**ue sur
sum sunt sapite. non q̄ sup̄ terram. **C**ol. iij.
Secundus defectus est debilitas in co
gnoscēdo. **I**ntellectus em̄ humanus scđm
philosopbū. iij. de anima. infimū tenet gra
duz in genere intelligibiliū ppter qđ ad co
gnitōem altissimārū causaz ita est elongat⁹
et debilitatis. q̄ se habet ad cognitōem ve
ritatis. sicut oculus nocte ad radiū solis.
p̄mo metba. **Q**uē defectū aduertēs xp̄us
in cruce. rogauit patrē vt hñc defectuz aspi
ceret. & crucifirib⁹ indulgeret. qz nesciēt
quid faciūt. **S**ed hñc defectū de⁹ ex sua
liberalitate imp̄mīt aīme sigillum et donuz
sapientie. p̄ qđ eleuat̄ intellectus humān⁹
in tanta altitudine. vt non solō intellectus do
ctor⁹ & magnoz. sed etiā iuuenculaz & pue
torum. altissimas irreverberatis oculis p̄nt
cognoscere canas. ymo talia scire q̄ huīan⁹
m̄s inattingibilia sunt acumine rōmīs. hoc
p̄uenit singulariter ex dono sapie. **Q**uare
Arcstotiles p̄mo metb⁹ dicit. **S**apientis

Pasce

est cognoscere altissimas causas. **Q**ui enī
illud donū habet tm̄ elevat̄ p̄ desideriū ad
celestia q̄z sibi vilesunt oīa terrena. **E**t iō
volens scire an illō donum habeat. attēdat
ibi duo signa. **F**ormū si telet̄ audire v
bum dei. bonitatis. iocunditatis & beatitudinis
eterne. **H**ecdm si te conturber audire vanā
et terrena. berñ. **I**nuenisti plane sapientiā
si prioris vite tenebas peccata si huius vite
desiderabilia p̄spendas. si eternam beatitudi
dinē toto corde affectas. **N**ercio intelle
ctus habet ambiguitatē sine pplexitatē in eli
gendo. Nam qz in omnib⁹ melius est eligendū.
homo ad tantā deuenit demētiam q̄
nō considerat bonū a malo & maius bonum
a minori. & per consequens errando. sepe v
num p̄ alio eligit. **C**ontra quem defectum
dedit deus donū scientie. **Q**ue scientia n̄
est astroꝝ nec taliū. sed scientia qua homo
conditorē suū et seipz pfecte cognoscit. sine
que iudicat de creaturis vt eis diuinus ho
nor non tribuat̄. sed deus iuste adorat̄. **I**n
dicat p̄tā esse laudanda. & virtutes ample
ctendas. **P**ro isto dono rogauit p̄pheta di
bonitatē et disciplinā & scientiam doce me.
p̄s. **I**llud donū xp̄s in cruce cōmendabat
in eius dignissima mēe dicens. **S**uiller ec
ce filius mūs. q. d. **E**cce tu que naturaliter
et materno affecto compateris mibi. eligē
do tamē meliꝝ scientia tibi a sp̄ssancto iniipi
rata. s. potius bonis redemptōem. & p̄tis
celestis ac mee voluntatis adimpietiōem. **G**
ppriam. dono tibi aliū filium qui tibi fuiat
et loco mei mis̄is votis obediāt. **R**es que
ritur an virgo glorioſa scientia diuitis inspi
rata cognoscens p̄ mortē crucis velle redi
mere genus humanū in passione xp̄i habu
it lumen gaudiū. **E**t videt̄ q̄ nō. **R**es lu
ij. **D**r. **M**aiplius aliam p̄transibit gladius.
Dicit p̄tractans **M**amal. dīc. **D**olores q̄s
virgo effugit p̄iens los christi paciente lū
stinxit. ita q̄ gladius ip̄ius animā p̄transi
vit. **E**t aug⁹. **C**uz p̄luta accepit in passione
dolores q̄s non bñit in xp̄i nativitate. **C**on
trarium patet compando statim ei⁹ ad oīa
ad que compari p̄t. ei p̄mo compando ad
deum sic. quia mēs eius ordinata ad deum
diuinā voluntatē p̄fert voluntati sue. et p̄l⁹
incōpabilē gaudet de dei honore q̄ de sua

ppria voluntate. **H**ec xp̄i passio a deo erat
volita et diuine voluntati acceptissima. ergo
et virginis grauissima. vel non erat in mente
ordinata. vel q̄ ignorabat passionis effica-
ciam v̄l quia nolebat diuini honoris emen-
dam. q̄d nullo modo vero est. **S**ed compa-
ndo eam ad metem filij. quia mēs eius una
erat et summe conformis in volita mente filij
aliter non summe eū diligenter. sed mēs filij
suam moriē sciebat. vñ et dixit. sīno. ergo
et ip̄a similis. omnis enim voluntas rationis
vel plene consiliata. est cōformis deo in vo-
lito absolute. **T**ercio spando eā ad gen⁹
humanū. q̄ ip̄a se sciebat mēcū esse. ppter
genus hūanū et summe se gaudebat eē mā-
trem. ergo summe diligebat salutē generis
hūani. p̄ qua materni imp̄ij obtinuerat di-
gnitatē. **Q**uarto compando eā ad mortez
sanctor̄. quia sancti amore xp̄i passionis se
libennissime tradebant mori. **I**deo matres
sancissime ppter xp̄i amorez filios. p̄prios
videntes occidi. summe gaudebat. ergo mul-
to magis ip̄a cuz esset caritatis fervoros. **Q**uinto compando eam ad cōmune bonū
quia nulla est mēs ordinata q̄ non p̄fert cō-
mune bonum vñlitan. p̄rie. maxie quanto
ex hoc nullū suē salutē fit p̄iudicium. **H**ec xp̄i
passio cōmune bonū erat expediē omnib⁹
ergo ip̄a illud summe diligebat. **S**exto com-
pando eā ad desideria patrū quib⁹ summe
p̄patiebat ip̄a. et quoq̄ liberatōem summe de-
siderabat. quod sciebat nō posse assequi. ni
si p̄ filij passionē. **E**zeptimo spando eā ad
seip̄sam. summo enim desiderio flagrabat te-
nū videre. et suā ppriā salutē obnūnere. q̄d
tamē sciebat obtinere nō posse. nisi p̄ pprij
filij passionē. ymimo enā ip̄a cum filio para-
erat mori. **A**ndet nico. de lycā in iij. sēma-
gist̄ p̄ summe gaudebat. **A**d cuius intelli-
gentiā est sciendū. q̄ beata v̄go erat mater
erat et nichilomin⁹ virgo būssima. q̄r mater
sciebat ad filium materno affectu et teneri-
tudine intancū etiam q̄ ip̄ius animā passi-
onis gladius p̄transibat. **M**ouebat enim
affectu naturali. q̄ mens fer̄ in bonū solum
et bonū nature et naturaliter bonū. **C**et ideo na-
turaliter d̄ eius oblatōe. s. vite xp̄i naturalē
boni. summe dolebat. **F**rat nibilominus et
virgo sancissima et prudentissima. bñs ple-

hissime donū sc̄iētie. et ideo voluntate libera
et elecūna. que p̄ratio mouet. summe con-
formabat diuine voluntati. et salutē humāi
generis summo desiderio s̄ciebat. **p**pter
enā filiū ad passionē offerebat. vnde pte
illa. s. voluntate rōis in bonū finale serebat.
ita q̄ sicut xp̄s fū p̄tem sup̄iorē erat comp̄
benior et summe letabat. in hoc termino. s. gau-
dio supernaturale tenebat. tñ ad p̄tem infe-
riorē erat viator et summū dolorē patiebat
quia natura ut natura in bonū conueniēs fe-
rebatur. Ita voluntas virgis caritate infor-
mata. dolebat et gaudebat d̄ xp̄i passione et
lic sup̄naturaliter in illo termino tenebatur
et naturaliter in obiectū sibi conueniēs fere-
batur. s. in vita xp̄i. quare et summe letabat
et dolebat mē de xp̄i passione. **H**ec hoc pat̄z
ad argumēta q̄ concedendū est q̄ summe do-
lebat nec tamē erat. ppter hoc quin gauder̄
fū iam dicta. **S**ecundo dico q̄ potēna
volunta est enā p̄ peccatū infecta. Et spāli*i*
tribus. **S**rimo q̄ nō in omnib⁹ opib⁹ suis
virtus p̄cupiscibilis regulat̄ ab intellectu s̄z
quandoq̄ qdām imp̄etū agit. sic equ⁹ et mu-
lus sine freno et directore. sic ip̄a s̄i intelle-
ctu. **Q**uare frequēter ad vñllissima et scelerā
vicia festine se curvat imp̄etu sui deli-
ctū. et modicū et n̄ib⁹ quod desiderat sibi
negat. **E**ccl. ii. **O**mnia q̄ desideravēt oculi
mei nō negauit eis. nec prohibui cor meū qn
omni voluptate frueret. **C**ontra istū delec-
tū et imp̄etu dānosum datur nobis donū
p̄siliū cui⁹ est cognoscere et p̄uidere ea q̄ sūt
ad finem. ad tenetū q̄ omnia sūt fien-
da a consilio. ne dimisso p̄silio quis in ope-
ratio ne sua replet inuidem pñiam. puer. vñ;
Sapientia hñrat in cōsilij. **C**et seneca i qua-
dam ep̄la dicit. **N**ūc cōsilia salubria siue la-
lutaria vocant̄. cum alludit p̄spitas. n̄c ve-
lut in lubrico. nec retinebis n̄c dabis ei im-
petum. sed respicies quo eundū sit et quicq̄
bec ille. **D**e isto dono docuit nos saluator̄
in cruce. in quarto v̄bo dicēs. **D**icit̄. id est
voluntate regulata desidero qua patior. sru-
ctum etiā et valitatem passionis omnib⁹ p̄uen-
tire affecto. **S**ecundo voluntas nō est
regulata in irascibili virtute. et iō qñq̄ ha-
bet imp̄ietatē et crudelitatē d̄ dictamē recte-
bonis. Nam natura dictat pietatē ad p̄ximū

In vigilia

sic membris ad membra. Voluntas vero in spiritu contra legem naturae et dictam recte rationis quicunque exercet inhumanitatem et crudelitatem quod magnum nefras est. scilicet iusticia et iure. I. ut vix. dicitur Cum natura inter nos quoddam ius cognatōis constituerit. hoc enim homini insidiari. id est contra rorem irasci nefras est. Et ideo contra hunc defectum pruisum est homini de dono pietatis. quod nos recte ordinat et docet. qualiter reuerentiam debeamus habere ad deum et pietatem ad proximum. Unde pīne Petri. i. Gratia vobis et pax impletatur. que ad vitam et pietatem donata nobis sunt. De isto etiam dono instruxit nos salvator in cruce dicens. Consummatum est. q. d. Officia que ex pietate ordinant patienda pro saluatione humani generis iam plausimauit. id est in nullo me difficile reddidi. Sic et ex pietate alter alterius onera portare debet iuxta Ep̄lm. Alter alterius onera portare ac. Tercio voluntas habet timorositatē servilem. timeret enim malū et dimittit. non propter dei amorē. sed propter timorē pene. Timor iste non est meritorius. sed servilis. Et dicitur servilis. quod sicut fuis timore pīni amissiōis et castigatiōis domini cauet malū. ne suspenditur cauet furtū ac. licet talis timor sit quodā modo bonus. quod disponit ad filiale timores. sicut acus trahit filium. licet ipsa non piungat tamen inducit ad id quod coniungere lumen. Hic timor servilis non est meritorius sed sine. non coniungit hominem deo. sed disponit et inducit timorē filiale. que per dilectionem copulat deum et dominum. De illo timore servili dicitur extra de te. iude. Qui ex timore facit preceptū aliter quam tebeat. facit et iam non facit. Ne id tamē labor noster sic cassus et inutilis pruidit deo nobis de dono timoris filialis quod est timor dei et fons omnis merciti. Proverbiū. xliii. Timor domini fons vite. Hic enim dicitur filialis. quod sic filius naturali instinctu diligat pīm et ei voluntate būiliter facit ex amore sic isto dono quilibet dei voluntate ex amore sine contra dictō adimpleret. Hoc timorē filialem pīm se ostendit habuisse. quoniam nimio amore patrī voluntate in cruce fecit. quare dixit deus deus meus ac. q. d. Deus pī. ex voluntate filiali amore semper adimplere desiderauit. iam pro salute hominis patiendo. ut debueras me

Pasce

non defendisti. sed ut voluisti. et ergo me in manib⁹ occidentiū dereliquisti. Hic quilibet timore filiali et non servili pformare debet se vine voluntati et eius mādata adimplere.

Sed queritur an timor servilis donū dei vel non. Indet bona ventura in scripto suo super ingrē di. xxxvij. tertij. quod est donū spūs sancti. quia sic donū dei est credere penas futuras. pro eo quod est ibi quedam cordis illūinatio et directio. ita penas eternas fugere et timere est donū dei. pro eo quod ex tali dono est cordis emollitio. et fluxus pīcupiscibilis restrictio et hec est quedam recusatio. Nam autē emolitio dicitur. Hieronim⁹. Induxisti domine cor nostre. ne non timerem⁹ te. Nam autē ibi sic cupiditatis restrictio innuit pī. Configit timore two carnes meas. Quod quidē sic non ut more casto solū. sed etiam servili quo timet eterna supplicia et divisa iudicia. et propter illos timore cessat homo a peccatorū perpetratōe licet non cesseret a voluntate. sicut dicit glo. et hoc totū est a domino munere. Si obigit quod spūs sanctus compatit se cum donis suis. sed cum timore servili se non compatit. Dicendum quod est quoddam donū a spūs sancto. et cum spiritu sancto. Quod vero quod est a spūs sancto. et quoniam stat cum spūs sancto. quādā non. Est etiā aliud donū a spūs sancto. sed non cum spiritu sancto. Primum est donū caritatis. quod est a spūs sancto et semper cum spūs sancto. quia pīm est anima habitaculū spūs sancti. Secundum est donū pīterie quod est a spūs sancto. non tamen semper cum spūs sancto. sed quia quoniam etiam ē in malo. Tercium est donū pīterie quod est cum spūs sancto. quod pīpet ad spūs sanctum. et de hoc dono non est rectū. quod spūs sanctus se compatit cum donis suis. Tercio dico quod virtus operativa est intentū debilitata. quod ex puris naturalib⁹ nullū bonum opus incepit. potest ad finē eterne beatitudinis pīducī. pī. Omnis declinaret simil inutiles facti sunt. non est quod faciat bonū. non est usque ad unum. Ideo dominus nō pruidit nobis de septimo dono. sed de dono fortitudinis. Quibus virtus est tanta. ut bonū opus incepit et deducet ad bonū finem. ut quilibet hīs hoc donum dicere possit illud pī. Porutudo mea et laus mea dominus. et factū ē inib⁹ in salutem. Hoc ostendit salvator in ultio verbo

quando in cruce commendauit spūm suū deo
p̄tē dicens. In manus tuas cōmendo spi
ritum meū. q-d. Quia in fortitudine tua op̄
humane saluatōis incepi. et ad finem p̄sum
maui. spiritū quem semp̄ in fortitudine tua
babui cōmendo ut valeat miserabilez lym
bum destruere et captiuos electos mos libe
rare. et ad p̄rectiōem tuam dirigere.

Ded circa istū donū fortitudinis queri
tur. quomodo differat a vītate cardinali. et an
virtutes. dona et beatitudines sint idem. Re
spondeat Bonaventura dī. xxxiiij. tercij. Q
differentia inter illa assignat penes actus p
p̄ios. Nam hōrū quidam actus sunt p̄mi.
quidam medi. quidam ultimi sive p̄fecti. sic
videre possumus in actu cognitōis sive co
noscendi. ubi prim⁹ actus est credere. secun
dus intelligere. tertius corde videre. Be
cunduz banc triplicē differentiā actuū sunt
in nobis tres differentie habitū gratuito
rum. scz virtutum. donorū. et beatitudinum.
Ita q̄ virtutes sunt ad actus p̄mos ut fi
des ad credendū. dona ad actus medios.
ut intellectus est ad intelligendū. beatitudi
nes ad actus ultimos et perfectos. sicut mū
dicia cordis ad deum videndū. Et qm̄ in
primis actib⁹ potentie rectificant. in secun
dis expediunt. in tercijs. p̄ficiunt. hinc est
q̄ habitus virtutū sunt ad agendum recte
habitūs donorū ad agendū expedite. ha
bitūs beatitudinū ad agendū et patiendum
p̄fecte. postq̄ aut̄ isti habitus fuerint in aīma.
Pleq̄nter in ea statim qdā quietatōis et dele
ctationis. In qua dno concurrent. s. quedā
spūalis refectio et ipsius refectōis perceptio.
Ideo ad pdictos habitus addunt̄ fructus et
spūales sensus. qui nō dicunt nouos habitus.
sed habitū p̄fectū statū et usum. Itēz ad
tec omia h̄ndā q̄ nos nō sufficim⁹. Iō data
sunt nobis amīnicula septem sacramētorū
in quib⁹ fm̄ diueritatem effectū gradiat̄ ad
inclusōem p̄fectū. et plūmatōem omnīū
habitū p̄dictōz. Ex his apparet nō soluz
vītia inf̄ virtutes et dona. sed etiā inf̄ oīa
q̄ p̄putant̄ inter munera gē. s. vītutes. bea
titudines. fructus. sensus spūales et sacra
ta. Nota fructus sunt. iij. scz caritas. gaudi
um. par. patientia. longanimitas. bonitas.
benignitas. mālueritudo. fides. modestia. co

tinentia et castitas. P̄fensus vō spirituales
dicunt p̄ceptiōes mentales. que p̄ specula
tiōem est et incipit a sensu. et pertinet ad ima
ginem. ab illa ad rōnē. ab illa ad intellectū
ab illo ad intelligentiā. ab illa ad sapientiā.

¶ Tercia pars in qua

tractatur de magnificentia exercitiū integra
lis. ibi. ab omni ope. D̄o quo moraliter
notandū ē. q̄ sicut dicit Ālestonles. iij. me
thaphysice. questionē non pot̄ soluere qui
nescit eius ligamēm. Quis enim p̄fecte
potest enodare egritudis p̄clim. nisi pri⁹ no
uerit egritudis labore. Et q̄s in amissiōe bo
ni filij mēis poss̄ p̄derare dolorē nisi pri⁹
v̄l p̄mo senserit matris ad filium amore. Cū
igitur nulli dubiū. quin virgo clemens ma
ter xp̄i maiorem affectū ad suum vīgenitū
habuerit q̄ aliquā mater m̄di habere potest
ad suum natū. q̄ etiam grauiorē amaritudi
nē et dolorem cordis suscepere in ei⁹ mor
te et corporali separatiōe. Potest ergo bene re
spondere. et questionē omni inquirenti sol
uere. quia melius nouit. inquisitio enīz ve
ritatis facienda est cū quibus est conuersa
tus et nom̄s. extra te elec̄. Hostq̄. Nec sex⁹
excusat q̄ sive vir sine mulier. amic⁹ sive ini
micus cum quibus quis vitam p̄gisse di
cit. potest inquisitioni respondere et testi
ficari veritati. ut dicitur in auſten. de heredi
bus et falcidia constitutis. l. quoniam aliqua.
Queramus ergo ap̄ia matre cui notum
est. cum qua conuersatus est. et vitam pere
git. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima
mulier soluit. quasi diceret. Abiit ab omni
opere quo d̄ patrarat.
Ad extrema ingratiudinē inde oꝝ.
Ad sepulcri laubulū a vīsione oculorū
Ad incredulitatē et infidelitatē discipulorū
Abiit nanḡ p̄mo dilectus fili⁹ Marie ad
extremam ingratiudinem iudeorum. Nam
vt dicit. L. d apostatis. bi qui Grauior pe
na est conuersari inter homines et hominuz
carere suffragijs q̄ procul ab hominibus so
latum nō sentire. Unde leuior est pena ali
cuius remotū esse ab amicis. et ppter hoc
carere suffragijs amicorū q̄ iurta amicos ee
zeorū suffragia n̄ vīe. sic pculdubio q̄ue fuit

In vigilia

christum in terra iudeorū quasi cū peculiari p̄plo & singulariē electo p̄versari. bñfactēdo lanando infirmos oppressos a dyabolo libe rando. & non solū carere eoz suffragys. ym mo etiā videre eoz maximā ingratitudinez ut eum qui venit ppter eoz salutēz & ex eis nasci voluit ad eoz gloriam & honorez non essent concēti morte seu extingue te ymmo morte turpissima condēnare & p̄fundere. nō suffecit interficere led infinitis torturis cla uis. flagellis & spinis afficere et vulnerare.

Estebit em̄ doc. deuotis Bonauētura in quodā opusculo a vītis fide dignis com pto. q̄ **M**arie filius h̄uit vulnera sex milia cccccclxvi. quantū habet legio. eccl. i. **P**luuie guttas quis dinumeravit & p̄fundum abyssi quis dimēsus ē. **P**luuie guttas q̄s pluit ip̄mi celum. **I**esus christus stillans vberimis stillis sanguis quis enumerauit. quasi diceret. difficile fuit hoc scire humāni. nisi fuisse reuelatū diuitis. **S**ed quis posset enarrare vel enuerare guttas lacrima rum virginis. quas oculi lucidiores sole ho die et heri fuderūt. **P**oterat tunc dicere illud **D**iere. **Q**uis dabit capiti meo aquaz et oculis meis fontem lacrimarū & plorabo die ac nocte. **N**ō q̄ dolorosus fuit aspectus marie. in corpe filij tam vulneroso. **N**ō la mentabilis aspectus in vtricq. quia nunq̄ fidelior mater fuit ad puerz & ecōuerso. **N**ō qualis separatio ubi tanta caritas. de quo nō inueniē similiis inter matrē & filium. **Vnde** **O**rigenes. **M**aria sic lamentat̄ filium suū cū tanta discretione q̄ om̄es induxit ad la ceimandū qui videbant eam. **P**ed in p̄ta iam dicta querit vīz dolor quē habuit **M**aria in xp̄i passione. excessit dolorē cuius liber martis. **E**t videt̄ q̄ non. **P**rimo ex supposito q̄ nullus tantū dolet d̄ malo alte rius sicut de malo p̄prio. sicut nec tantū d̄s ligit alteruz sic seip̄ni. et dolor virginis erat de alio scilic̄z xp̄o. dolor aut̄ martis de seip so. igit̄ maior erat dolor cui⁹libet martis. Item leuior est dolor. quanto gaudio p̄m̄ x̄io. sed in virgine erat gaudium summu. ergo & dolor minor. Item ubi est lesio inte rior & exterior. id est mēte & carne. est maior tristitia et dolor q̄ ubi alterū tantum. sed tan-

Pasce

tum in mēte. In martirio vero exterius & interius ergo plus dolebat. **S**ed contra **L**uc. ii. **T**uamplius etiam p̄transibit gla. **C**er quinq̄ rōnibus sumptis ex q̄nq̄ v̄bis symēdis. **A**p̄ primo q̄ dicit tuā. **A**rguitur sic. **N**qua virgo nō fuit passa aliud martirium. nisi in xp̄i passione. ergo si non plus voluit q̄ aliquis martir. non plus meruit. sed nec martirū fuit plus meritorū. et sic in gloria haberet minorē aureolam que tebet marti tibus q̄ alij martires. vel haberet nullam. et quo dlibet est incōueniēs. **S**ecundo q̄ dicit ipsius. **A**rguitur sic. quia acerbior fuit gladi⁹ passionis christi. q̄ cuiuscūq̄ martis. sed gladius ip̄ius sc̄z passionis xp̄i eius animaz p̄transiuit. ergo acerbior fuit gladi⁹ passio nis eius. q̄ alicuius martis. **T**ercio q̄ dicit animā. **A**rguitur sic. quia maior est afflictio penetrans animā scindendo q̄ que carnem sed in alij penetravit carnē in virgine men tem. igit̄ maior fuit afflictio virginis q̄ alij cuius martis. **I**do dicit̄ quia **M**aria mē te passa est. plus q̄ martir fuit. **Q**uarto q̄ dicit p̄transibit. **M**ortuus es̄ p̄transit anima in amissione quem summe diligit q̄ in amissione quē odit. sed virgo beata summe dili gebat vitam corpalem xp̄i. martires vero suam p̄p̄iam odiebant. ergo plus voluit v̄ go amittēdo vītaz christi. q̄ martires amic tendo vitam p̄p̄iam. **Q**uinto quia dīc gla dius. q̄ magis est penetrans gladius com passionis. q̄ gladius passionis. **C**inde bernardus dīc. **F**ugientibus apostol. in faciem filij se opposuerat mater. et gladio doloris aime eius infiro vulnerabat sp̄u. et crucia batur affectu. & qđ in carne xp̄i agebant clavis & lancea. hoc in eius mente passio natu ralis et affectionis materne angustia. **V**ec ille. **P**icendū igit̄ scenudū **N**icolaum & lyra in tercō super sensas. q̄ v̄go sustinuit in passione xp̄i maius martirū q̄ aliquis martir. **C**inde h̄c questio querit. an dolor com passionis quē virgo sustinuit. fuerit maior q̄ dolor passionis qua martir passus ē. **E**t ideo intelligendū q̄ dolor passionis oritur a lesionē carnis cum p̄ceptione sensus. & re dūdat in aia. **D**olor vero p̄passiōis oritur et incipit in aia. & redūdat in sensū & carnem quāto igit̄ aia est potentior & magis dñans

sup carnem. et caro deliciosa et magis subiecta aume. tanto sit maior redundans. et maior dolor est qui incipit ab aia quod ille qui incipit a carne. quod igit ita erat in beatâ virginine idem maior fuit dolor passionis in ipsa. quod dolor passionis qui est ex parte nature corruptibilis. cum magis sit exterminatio corporalis vite. quod dolor passionis. qui principaliter est ex parte anime. Aliquis tamen hoc absorbet in illo dolore. quando taliter est perturbatus et non possit solu in naturali voluntate. Ad primum dicendum quod vero est de dolore passionis non passionis. De alio potest esse maior. eo quod ordinatus ex quo est passionis. et in mente ordinata caritate nullus habet retentione quin totu impetu et efficacia hinc ad passionem ferat. Ad secundum quod voluntas in virginine. quantum ad utramque faciem. ferri in totum actum totaliter sinebat. Ad tertium dicendum quod in martirio passus erat lesionis in membre. sed tota consistebat quasi in carne. Quoniam et precipiebant solationem aliquam. In virginine vero erat econuerso. Secundo marie filius abiit ad sepulchrum latibulum. a desiderio oculorum maternorum. iuxta illud quod menti dignissime longe fuit predictum Ezechiel. xxxiiij. Ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum. Nam enim quem heri vidit viuum. mori vidit mortuum. in mortuorum non licuit videre nec viuum non mortuum. et quod maius est tangere. quod tumultu clausuratur et clausus signaverit. Sed quod iure abstulerunt menti unicum filium quem circiter. xxxiiij. annis legitimate possidendo prescripsit. certe inter nullo. Et ut hebreus extra de prophet. c. factorum. possessiones possesse p. xxx. annos quiete et sincere prescribuntur. Sic me unicum filium ultra terminum assignatum in quiete possederat. et sincera mente eum recipiendo. et in utero eum divigerendo et alendo. et non contra iuris ordines est ab ea rapitus. ut non ei liceret. necedum videtur sed quod lamentabile est nec eum tangere. Non criminosa me accepit iniuria a perfidis iudeis. Et ergo Maria me assilat paup. cui diues abstulit unica ouem quam in latibulo posuit davide ipse. xxij. ubi dicitur quod in latibulo missus a domino ad dominum. Occidente trius dixit. redde iudicium. duo viri erant in civitate una. unius diues ait paup. Diues habebat oves et boves plurimas

valde. pauper autem nichil habebat oino poter ouem unam prouulam quam emerat et nutriterat. Et pane illius comedens. et de calice eius bibens et in sinu eius dormiuit. quasi filia. Cum autem peregrinus quidam venisset ad divitiae. petens illum sumere de ouibus et bovis suis. ut exhiberet conuiuium peregrino illi quod ad se venerat. tulit ouem viri paup. et propauit cibos illi peregrino. Item autem David aduersus Iudeam dixit ad Matthan. vinit dominus quem filius mortis est ille qui fecit hoc. Ad apta ad matrem et unicum filium eius agnum innocenter quem nutriterat. quem populus iudeus cui deus multa beneficia permisit et donavit. ut peregrino diabolus puerum pareret propter sui instinctus agnum paupis hominis et mentis Christi mactauit. Quare dignus est populus ille non solu in punitione temporali. ut nimis calamitate et miseria hic corporaliter vel temporaliter quotidie moriat. sed etiam ut morte perpetua damnetur.

Terco queram. O maria quo abiit dilectus tuus. dicit ad incredulitatem discipulorum suorum et infidelitate. Hola enim sancte virgine in fide. ceteri per infidelitatem ceciderunt. Nam naturaliter natura feminea est fragilis ad resistendum. mobilis ad perseverandum. parvus iudicij ad consulendum. Unde se neca in diversis remedij. Nihil tam mobile tam vagum quam feminorum voluntas. Dicit etiam vulgo quod semina circa pulchritudinem. et raro melius elegit. Hunc autem triplicem defectum Maria ergo beata mutauit et abstulit a natura feminea et eam super virilem perfecte. discipulorum Christi singulariter sublimauit. ut patrem tam in toleranda passionis. constantia fidei et dilectionis. et etiam propriae gratiae iudicij et actionis in quibus ipsos discipulos a christo dilectos incomparabiliter excessit quod per exercitum et disciplulis per timore mortis fugientibus et inservientibus vacillantibus ipsa incocussa persistit. a conceptione filii semper credidit. in omni casu semper melius elegit. quod patet ex hoc. quod saltu humani generis acerbitate passionis sui filii potius elegit. et magis Christum filium eius penam pati acerbissimam. quam genus humanum non redemisse. et cetere. Anselmus. Debet ergo merito laudari. quia est dominus firmus. quaz nec flumina nec

In die sancto

renti nec ymbres. id est varia genera passionum christi que iuruerunt ipsam subuertere posse et a fide. subuecti oibz alijs qd ipm puz hoem eē credidet. Et hoc ostendit in his tribus nocte in manibz in. xiiij. candel' ac censis. quaz vna post aliā exanguis sola vltima aliorū alijs incensa vloq ad finē refuac.

I Hed querit vtr fides in vngine sola remanserit in sabbato scō. Et videt qd non. qz Iohes ec secut⁹ fuit xpz vloq ad crucē sic ⁊ ipsa. ergo videt⁹ qd enā crediderit. Itē sicut Petrus negado fuit mortu⁹. sic plorando te surrexit et revixit. vt dicit Aug⁹. s̄t iobām. qz pte omel. v. Itē alie scie mulieres sp xp̄m fuerūt secute. ergo videt⁹ qd crediderint. vnde et vngere eū volebat iaz mortu⁹. Nec que stio querit an oēs peccauerūt mortali p̄cō in fidelitatē. ipa sola excepta. Et qd sic autoritates ostendit. vñ se illō Iobānis. xiiij. vt cū factū fuerit credatis. vi. glo. Itē in aplis nō la fides remālit in passione dñi. Itē dicit augustin⁹ s̄t Iobānē. pte. qz. c. iiiij. qd apli n̄ tñi carne xp̄m reliquerat. sed enā mēte fidem.

K Dicendū ergo s̄m nico. d̄ lyra sup̄ s̄mias libro. in. qd tota fides in sola vngine remansit in die sabbati scō. Et in d̄ est qd dies sabbati est dedicata spālit ad honore vngis maris dei ⁊ nre fidei p̄quanticis. qz in die sabbati scō tota fides in ei⁹ pectoro remansit. In de ē qd p̄misceſ tractus. i. dolor cū alla. Id ē cū gaudio. qz dolor ē de apostolor⁹ icre dulitate. et nichilomin⁹ gaudiū de stabilitate vngis ⁊ resurrectōe xp̄i. In est etiā qd omittitur offerenda. qz apostoli n̄ erat pueri ut p̄ verā fidem dñi se offerret. Et breuiter in illa missa omnia sūt admixta. siē tñc erat de facto. Ad p̄mū dicendū qd triplex fuit grad⁹ in negatione pessima discipulor⁹. Primus qd omnis fugieſ. Hodus qd aliquod cordis vigore assumptio eū secuti sunt. Terci⁹ qd mortuo omnis increduli fuerūt. sola mēte in fide in uiolabili ⁊ p̄stātissima p̄sistente. In medio gradu fuit Iobānes ⁊ mulieres.

In die sancto Pasce.

M aria magdale
na ⁊ Maria iacobi ⁊ salome
emērūt aromata vt venientes

Pasce

Vngentibz. **M**arci. vlt. **P**obit querit qd cā sit qd aqua p̄ recipere triā qualitatē. Ic⁹ caliditatē. ⁊ p̄t calefieri. Ignis calid⁹ p̄ contrariū nō p̄t frigesceri. Ad qd tñdēt qd cā est illa. qz inter elemēta ignis ē elemēt⁹ formali⁹. maxie actuū maioris fortitudis et vigoris. ⁊ p̄ pñs p̄t agere in aquā ⁊ rōde sue aequitatis p̄t agere i frigidū. ⁊ frigiditatē aq expellere. Sz e pueris aqua n̄ p̄t agere caliditatē ignis. qz ignis ita sume ⁊ formalis est calidus ⁊ agēs. qd aqua p̄ suā frigiditatē n̄ p̄t agere tñm in igne. quin adhuc sp̄ caliditas ignis resistat. **H**ic sp̄nūl ignis dñe caritatis. si incipit ardere in cor de hōis est tam acidius ⁊ fortis qd nunq̄ ociaſ in hōie sp̄ agit aut p̄sumēdo mala aut resistendo. nec aliq̄ aqua tribulationis ⁊ timoris exāngui p̄t. ymo foris mittit timore. i. iobānis. xiiij. vñ **P**rosp̄ in li. de p̄emplatione vita. ⁊ alle. de peni. di. q. **C**aritatis. Caritas ē vt mibi videtur recta voluntas. i. ex caritate recta voluntas p̄cedit ab oibz terrenis atqz p̄nibz p̄fisi auerſa. iūcta vero deo inseparabiliter ⁊ dignita igne quodā sp̄nūl ignis quo est ⁊ in quē referunt incēla. inquinamēti omis extranea. corruptionis nescia. nulli vicio mutabilitatis obnoxia. sup̄ omnia que carnaliter diliguntur excella. affectionū omnīū potentiissima. domice contēplationis auida. in omnibz semper inuita. summa actionum bonarū. salus morum. finis celestīū precepto. mors cū minuz. vita virtutū. virtus pugnantiū. palma victor⁹. arma sanctaz menuū. causa mentorum bonor⁹. hñium perfector⁹. sine qua nullus teo placuit. cum qua nec aliquis potuisse peccare nec poterit. fructuosa in penitentibus. glorioſa in perseverātibus. leta in p̄ficienibus. victoriola in martiribz. opero in omnibz omnino fidelibus. ex qua quidqđ est boni op̄is vivit. **H**ac caritate ille sancte mulieres fuerūt inflāmate ⁊ accense. Ideo nullo terrore concusse. nulla augustia impedit. nulla delectabili auerſe alieno. ymmo operose ⁊ victoriouse. quem in vita puto cor de dilexerūt. in morte non neglexerūt. sed cum aromatibus vngere quelierunt. vt dicunt in themate. **A**querit utrum christus p̄ter⁹ messias qui promissus ē in